

[Grethe Fenger Møller]

vejrudsigten og efterlysninger, som giver os noget om de begivenheder i ind- og udland, der finder sted inden for døgnet.

Så sagde hr. Johan Philipsen, at han ville finde det betænkeligt, om man gik ind for at ansætte flere eller for mange tjenestemænd i Danmarks Radio i øjeblikket, fordi vi ville komme ind i nogle drøftelser om mono­polet. Det synes jeg egentlig var ganske interessant, for det kunne måske tyde på, at der inden for venstre nu er ønsker om at få brudt mono­polet Danmarks Radio. Så må man håbe på, at venstre kan presse eller inspirere soci­aldemokratiet til også at se nødvendigheden af at bryde Danmarks Radios monopol.

Vi finder, det er afgørende, at man lige­som gør noget ved dette problem, og jeg mener ikke, at de regler, vi har nu, og som mi­nisteren ganske vist siger kun har virket i kort tid, har vist, at de fungerer. Vi kan ikke nøjes med udsendelser af så kort varighed. Det, vi først og fremmest vil sige, er: vi må bryde Danmarks Radios monopol.

Der er enkelte ordførere, som har forsøgt at gøre vort forslag til et spørgsmål om, at vi skulle drive en politisk hetz mod en enkelt medarbejder i Danmarks Radio. Det er ikke det, der har været vores ønske. Vi siger, at det er en personsag, som burde ordnes ad de almindelige kanaler. Derfor var jeg også glad for fru Birte Weiss' bemærkninger om, at det, vi lagde op til, var en drøftelse om prin­cipperne, og det er den, vi gerne vil have. Det er vores håb, dels at vi kan få dette for­slag vedtaget, dels at vi fra konservativ side får mulighed for i den kommende folketings­samling at samarbejde med andre partier, der ønsker at bryde Danmarks Radios monopol, og det ser i hvert fald ud til, at der her i fol­ketinget er en del partier, der dels ønsker at få brudt mono­polet, dels, som hr. Niels Hel­veg Petersen har forståelse for de problemer, som mono­polet medfører. Derfor håber jeg, at vi kan følge denne sag op i næste folke­tingssamling. Det konservative folkeparti skal nok tage initiativ til, at vi får et forslag, der kan medføre, at Danmarks Radios mo­nopol bliver ophævet.

(Kort bemærkning).

Johan Philipsen (V):

I anledning af fru Grethe Fenger Møllers udtalelser om venstres mening om monopol

vil jeg sige, at sagen jo er den enkle, at vi gerne ser mono­polet brudt, men jeg ser bare ingen mulighed for at finde de penge, der skal til for at bryde mono­polet, for vi kommer op på nogle licenser, der er alt for høje. Hvis der var nogle, der kunne finde ½ mia kr., som ingen skulle betale, var sagen klar i morgen.

(Kort bemærkning).

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Johan Philipsen, at vi kunne overveje, når vi bryder Dan­marks Radios monopol, om vi ikke kunne skaffe nogle af pengene ved at indføre rekla­mer i en alternativ radio og TV.

(Kort bemærkning).

Johan Philipsen (V):

Den bedste underholdning jeg får i noget fjernsyn, er de tyske reklamer, der er meget stærkt bundet. Jeg er bare nødt til at bedrøve fru Grethe Fenger Møller med, at det forslår som en skrædder et vist sted med de beløb, der er tale om.

Jens Møller (KrF):

Jeg ved ikke hvad skrædderne har gjort, siden de skal drages ind i dette.

Jeg havde egentlig ikke tænkt at tage ordet under dette dagsordenspunkt, idet jeg mener, at dette punkt og det næste var så ens, at jeg ville samle mine bemærkninger under sidste punkt på dagsordenen. Det var derfor, jeg ikke var her på rette tidspunkt, det beder jeg undskyldte. Men da jeg nu hører, at sidste punkt er bortfaldet, må jeg jo se at komme med her for i det hele taget at komme med.

For mig at se er det problem, der behan­des her i dag, et ret generelt problem, et pro­blem, der ikke i og for sig kan samles speci­elt om Danmarks Radio, men det er et gene­relt problem for hele samfundet. Det, der er sket, er, at skal vi sige tolerancetærsklen er blevet lavere herhjemme. Man finder sig næsten ikke i noget. Det gælder ikke bare i Danmarks Radio, det gælder alle vegne ude omkring. Man finder sig ikke i noget, før man begynder en arbejdsnedlæggelse, mange gange uden at forhandle først – det kan man gøre bagefter – og uden at tage hensyn til, hvem det går ud over, om det er arbejds­give-